

J. R.

**Nowe ustawodawstwo karne
dotyczące prostytucji i sutenerstwa w
Izraelu i Portugalii : [recenzja
artykułu opublikowanego w "Revue
de sciences criminelles et de droit
pénal comparé", 1963, nr 1]**

Palestra 7/7-8(67-68), 118-119

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Każdy zobowiązany przez ustawę do zawarcia umowy ubezpieczeniowej, a nie wykonujący tego obowiązku, podlega ukaraniu grzywną. Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez taki samochód ponoszą wspólnie towarzystwa zajmujące się ubezpieczeniami samochodów, tak jak gdyby dany pojazd był u nich ubezpieczony. Podobną odpowiedzialnością zostały obciążone te towarzystwa w razie wyrządzenia szkody przez samochód, który nie został zidentyfikowany.

Zaostrzenie kar w stosunku do chuliganów w Grecji

Dekretem nr 4000 z 31.X.1958 r. zaostrzone zostały sankcje karne przewidziane w greckim kodeksie karnym w stosunku do specjalnej kategorii czynów, popełnianych zazwyczaj przez nieletnich lub młodych pełnoletnich, zwanych potocznie *teddy boys*.

Stosownie do art. 1 dekretu, jeżeli przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej lub lekkiego zranienia przewidziane w art. 308 § 1 k.k. zostało dokonane przez osobę zachowującą się w sposób szczególnie zuchwały i prowokacyjny wobec społeczeństwa, sprawca jego podlega karze co najmniej 3 miesięcy więzienia.

Zgodnie z treścią § 2 dekretu, jeżeli przestępstwo takie zostało popełnione w sposób naruszający porządek publiczny, podlega ono ściganiu karnemu z urzędu.

Jeśli w wyniku popełnienia opisanego wyżej czynu wystąpiły cięższe naruszenia ciała lub zranienia, minimum kary wynosi 6 miesięcy.

Górna granica kary za wszelkiego rodzaju czyny chuligańskie, które na tle obowiązujących przed zmianą przepisów wynosiła 1 rok więzienia, została podniesiona do 5 lat.

Wreszcie dekret zakazał zmiany wszelkich kar pozbawienia wolności, orzeczonych przez sądy za popełnienie wskazanych w dekreście czynów przestępnych, na kary pieniężne. Ustawodawca zajął w ten sposób stanowisko, że sprawca czynu chuligańskiego powinien osobiście odcierpieć nałożoną na niego karę więzienia w specjalnie przeznaczonych na ten cel zakładach penitencjarnych.

Nowe ustawodawstwo karne dotyczące prostytucji i sutenerstwa w Izraelu i Portugalii

1. Parlament izraelski (Knesset) uchwalił 14.V.1962 r. nową ustawę o sutenerstwie uchylającą poprzednio obowiązujące w tym zakresie przepisy kodeksu karnego z 1936 r. Postanowienia nowej ustawy reprodukuje w streszczeniu kwartalnik „Revue de sciences criminelles et de droit pénal comparé (nr 1 z 1963 r.).

Nowe prawo nie odbiega w tym względzie od charakteryzującej współczesne ustawodawstwo wielu państw tendencji do zaostrzania kar w stosunku do sutenerów, określanych jako osoby „utrzymujące się całkowicie lub częściowo, trwale lub przez jakiś czas z zarobków prostytutki”. Górna granica kary wynosi 5 lat więzienia. Może ona być jednak podwyższona do 7 lat, jeżeli kobieta uprawiająca nierząd jest nieletnią albo żoną, córką lub siostrzenicą (bratanicą) przestępcy bądź też gdy jest ona jego podopieczną, wychowanką, pracownicą, podwładną lub pacjentką w tym szpitalu, w którym była leczona.

Jest rzeczą interesującą, że ustawa zrównuje z sutenerami wszystkie osoby, które świadomie przyjmują jakąś rzecz lub część tego, co otrzymała kobieta za dokonania aktu prostytucji. Precyzuje się przy tym, że otrzymana w takiej sytuacji „rzecz” może wyrażać się w pieniądzu lub jego ekwiwalencie, w postaci usługi

lub jakiegokolwiek innej korzyści. Nie ma przy tym znaczenia okoliczność, od kogo rzecz ta została przez daną osobę otrzymana (od prostytutki czy też od osoby, która miała z nią stosunek cielesny). Ustawa statuuje domniemanie, że mężczyzna, który żyje z prostytutką, znajduje się zwykle w jej towarzystwie lub kontroluje ją bądź też wpływa na to, że oddaje się ona prostytucji — uważany jest za utrzymującego się z jej dochodów. Domniemanie to dopuszcza jednak przeciwdowód.

Podkreśla się, że nowa ustawa izraelska wymierzona jest przeciwko wszelkim formom szeroko pojętego sutenerstwa. Podpadać więc będą pod jej postanowienia np. także wypadki hotelarzy, którzy zezwalają na przyjmowanie (za opłatą) w pokojach hotelowych klientów prostytutek.

Tym samym karom podlegają również osoby, które namawiają kobietę do dokonania aktu prostytucji z inną osobą lub skłaniają ją do tego przy użyciu siły fizycznej, przymusu psychicznego, środków odurzających, alkoholu, gróźb itd.

Podlegają ukaraniu (do 5 lat więzienia) także osoby utrzymujące lub eksploatujące miejsca, w których uprawiana jest prostytucja. Wynajmujący, który wie o tym, że wynajęte przez niego pomieszczenie będzie użyte przez kobietę do uprawiania przez nią prostytucji, podlega karze do 6 miesięcy więzienia, zastrzonej przy tym wtedy, gdy dowiedział się on, iż tego rodzaju akty zostały w tym miejscu już dokonane, a mimo to nie rozwiązał on umowy najmu.

W celu przeciwdziałania sytuacjom, w których prostytutkom narzucony zostaje przez „prawo tego środowiska obowiązek milczenia”, ustawa izraelska przewiduje, że kto namawia kobietę do nieskładania zeznań w sprawie z zakresu sutenerstwa lub prostytucji, podlega ukaraniu do 3 lat więzienia, a gdy używał on w tym celu siły, gróźb, środków odurzających, alkoholu itd. — do 5 lat więzienia.

2. W Portugalii dekretem Ministra Spraw Wewnętrznych zniesiona została reglamentacja prostytucji. Z dniem 1.I.1963 r. domy publiczne zostały zamknięte, a prostytutki zobowiązane zostały do zwrotu „czarnych książeczek” (od 1949 r. nie zezwalało na rejestrowanie nowych prostytutek ani też na tworzenie nowych domów publicznych).

I. R.

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

Eugeniusz Popoff

W dniu 15 lutego 1963 roku zmarł w Warszawie adwokat Eugeniusz Popoff. Urodził się we Włoszczowie ziemi kieleckiej w roku 1890. Po ukończeniu Wydziału Prawnego Uniwersytetu Warszawskiego, w latach 1912—1915 był aplikantem przy Sądzie Okręgowym w Warszawie i jednocześnie nauczycielem w polskich szkołach w Warszawie.

W czasie I wojny światowej przebywał na uchodźstwie w Kijowie, gdzie pracował w charakterze nauczyciela w gimnazjum założonym dla uchodźców z Polski. Rozwijał jednocześnie ożywioną działalność na polu społecznym i pisywał felietony literackie, które umieszczał w pismach polskich wychodzących w Rosji (przeważ-